

ZÔON
POLITIKON
ANIMALIKON
(ζωον πολιτικον ανιμαλικον)

Commedia dell'Arte Animale

ZÔON POLITIKON ANIMALIKON

(ζων πολιτικων ανιμαλικων)

Commedia Musicale dell'Arte Animale

Commedia (Musicale) dell'Arte Animale je brezobzorno kopiranje življenja in krši avtorske pravice vsem, razen avtorju, ki je s tem upravičen do vseh možnih materialnih in avtorskih dobiti. Avtor pogojno pristaja na delitev slave, morda časti, nikakor pa ne na delitev denarja. Ampak to so danes uzanci, ki jih ni potrebno posebej navajati. Vsekakor bodo našli vrli izobraženci prepise tega vrhunskega dela naše prihodnosti našli v Commediji dell'Arte, v deklaraciji OZN, v Pančatantri in pri ostalih basnikih, prav tako pregovore, citate in rekla, kar je le dokaz o izjemnosti tega dela, saj je bilo prisotno v civilizaciji človeštva že nekaj tisočletij. Končno lahko beremo (in si ogledamo) original!

Commedia dell'Arte je nastala na trgih in sejnih Italije in je v XVIII. st. zavzela teatre. Izjemno talentirani posamezniki so utemeljili temeljne tipe /Harlekin, Pantalone, Pulcinella, itd./, ki so jih dopolnjevali skozi desetletja in stoletja. Potujoče igralske skupine so živele od vstopnine in nabranega denarja, zato so si lahko privoščili kritiko gospode. Svojo zgodbo so prekinjali s fizičnim teatrom – akrobatiko, pantomimo, veliko lovljenja, pretepi itd. ter lazzi-ji – komičnimi vložki oz. drobnimi stalnimi skeči (lovljenje muhe, ...) Zgodba je bila le okvir za improvizacijo in aktualizacijo. Večinoma so bili igralci izjemno načitani in so vpletali v svoje nastope pregovore, rekla, zgodovinske primere, mitične in religiozne zgodbe.

Commedia dell'Arte Animale je povezava basni in moralnih naukov z nesramnostjo commedie dell'arte. Upošteva tipologijo (živali) in prekinja zgodbo s pesmimi in lazziji ter Moralo.

Commedia Musicale dell'Arte Animale je le nadgradnja z glasbo.

©2007

NASTOPAJOČA BITJA:

Morala – eterično blede bitje
Lev Kralj – mogočen, samovšečen, prevzeten, zna le ukazovati in kazati – je važen, neroden in nepotreben, a vendar nujen
Brat Lev – nihče ga ne jemlje resno, a tudi on ničesar, bolj trot kot lev
Petelin – Gizdalin – zapeljivec in modni perverznejš
Osel – modrec, vdan kralju /ga vdano prenaša/, apolitičen in nepraktičen
Sova – zakladnik, čuvar pečatov, birokrat, nezdravo načelna
Lisica – inteligentna in zvita, najmodrejša med vsemi in pragmatična
Slon – neroden, maloumen in močan
Mačka – opozicija, inteligentna in iznajdljiva, dober psiholog in strateg ter oblastitelj
Volk – general, kratke pameti, a praktičen in delaven
Opica – sodnica, red, vse postavlja v vrste in kolone, nosi očala in je pravno zmuzljiva
Netopir – prisluškovalec, new age, celo mistik, častihlepen
Zajci – 3 umetniki
Flora – zagnana aktivistka
Svinje – 3 plesalke in šefica: Mademoiselle et Filles
Hijena – šef zapora
Podgane – 4 /ali 3/ pazniki in zaporniki v zaporu, lahko tudi ena sama s tremi glavami in repi
Zbor – Drobnica in živina /ako je/

NASTOPAJO:

Kralj Lev, Brat Kralj
A: Petelin, Osel, Sova, Lisica;
in nasprotniki:
B: Maček, Volk, Opica, Netopir;
Morala ter ostali
*

I. del:

Morala – *Intro1*
Kraljevi dvor – Kralj in brat, svetovalci
Zajci
peticija rastlin Flore
Bordel – Ples v maskah, zarota /zmešnjava/
Izvedba ugrabitev kralja
Zapor; Podgane – zaporniki & jetniki Zebre

II. del:

Morala – *Intro2*
Regènt in prevzem
Ljubavni jadi
Kongres – prepiri
Ponovni prevzem oblasti
Sodba; Maščevanje?
Praznovanje in Odhod
EPILOG

Še preduvod Intro intra (ko se publika še poseda)

Nekoč in davno je nekje
bilo kraljestvo kot zagré,
razcvelo se je vdolž in všir,
saj je pretežno vladal mir.
A vse prerado se zgodi,
da s spletkami, intrigami,
razbije se blaginje vrč
in glej: zavlada kreg in krč!
Da nauk se pozabi ne,
v knjigo to zapiše se:
v knjigo ZŌON POLITIKON
z doneskom: ANIMALIKOŌN:
Nekoč in davno je nekje
bilo kraljestvo kot zagré,
razcvelo se je vdolž in všir,
saj je pretežno vladal mir.
A vse prerado se zgodi,
da s spletkami, intrigami,
razbije se blaginje vrč
in glej: zavlada kreg in krč!
Da nauk se pozabi ne,
v knjigo to zapiše se:
v knjigo ZŌON POLITIKON
z doneskom: ANIMALIKOŌN:
Nekoč in davno je nekje
bilo kraljestvo kot zagré,
razcvelo se je vdolž in všir,
saj je pretežno vladal mir.
A vse prerado se zgodi,
da s spletkami, intrigami,
razbije se blaginje vrč
in glej: zavlada kreg in krč!
Da nauk se pozabi ne,
v knjigo to zapiše se:
v knjigo ZŌON POLITIKON
z doneskom: ANIMALIKOŌN:
Nekoč in davno je nekje
bilo kraljestvo kot zagré,
razcvelo se je vdolž in všir,
saj je pretežno vladal mir.
A vse prerado se zgodi,
da s spletkami, intrigami,
razbije se blaginje vrč
in glej: zavlada kreg in krč!
Da nauk se pozabi ne,
v knjigo to zapiše se:
v knjigo ZŌON POLITIKON
z doneskom: ANIMALIKOŌN ...

Intro MORALA Intro I. (uvodni song 1)

♪
MORALA:

Žabe regljajo,
žabe žužnjajo,
da eno je sonce premalo,
čénčaste tepke,
ábotne bebke!
Da eno je sonce premalo?
Eno vam zlahka mlako še to izsuši,
kako bi šele bilo, če bila bi tri?

Bedaka ne prepoznaš, če stalno molči,
nič vol, ki muka glasno, ne naredi!
Kako se lotiti takih reči,
da ne nakoplješ si večjih skrbi?

Srako je zeblo.
Veja in dēblo
zaščita sta slaba za gnezdo!
»Presneta godlja!
Tlečega oglja
kos hitro ogreje mi gnezdo.«
Veter raznetil požar – zgorelo je vse,
kakšno neumnost storila – sraka zdaj ve.

Vsak rad bi olajšal si stvar, a mu ne gre;
posreči se drugemu vse, prav nehoté.
kako se lotiti takih reči,
da kar največ sreče te doleti?

Gnezdo in mlaka,
žabe in sraka
veliko neumnost storé.
Sraka in žabe,
pameti slábe,
življenje si s tem ogrožé.
Naj bo dejanje, beseda – šteje prav vse,
oboje pak dela iz vas – to kar ste!

A človek tako zlahka prenaša nesrečo – drugih.

I. dejanje

I. prizor

brata
/Dvor: prestol, prapori, kip kralja. Brat Lev sedi na
prestolu, lovi muhe in se dolgočasi. Lazzi lovljenja
muh. Zapoje pesem o vladanju./

BRAT LEV: /poje/ ♪

Eh ti opravki in dolžnosti,

oj, to breme vsakdána,
nikdár podložnikom zadôsti,
vedno je prekisla mána.
Kako ustreči vsem po vrsti,
da se drugim ne zamériš?
Da ne končaš kar koj v krsti,
predno se na tron ukériš?

(Muhe letajo okrog trona pojejo)

MUHE:

Cêsar, Cár, Vladár – zémlje in vodé
Cêsar, Cár, Vladár – vsêga kar sploh je
Cêsar, Cár, Vladár – šibkim je braník
Cêsar, Cár, Vladár – naš, čeprav dvolík
nam večni je garant miru in sprave,
podeljevalec vseh časti in sláve

Cêsar, Cár, Vladár – močnim položaj
Cêsar, Cár, Vladár – lepim čuda sjaj
Cêsar, Cár, Vladár – vsemu razsodník
Cêsar, Cár, Vladár – večnosti dotik
Nam večni je garant za olajšave
Podeljevalec prave je veljave

BRAT LEV:

Kako težko je gospodarit,
da čez zimo se prebiješ,
na spletke in detajle pazit,
da vohune vse odkriješ,
težkó je z vojsko, policijo,
da ohraniš kraljevino,
da vzljubijo vsi vladarijo
kot edino domovino.

/Se loti jedače/: Ko tele sesa, ne muka!

2. prizor

navidezna in prava spletká
/Pridejo Petelin, Osel, Sova, Lisica (skupina A), ki
se skrivnostno pogovarjajo. Brat Lev se
potuhne za prestol. Razkrije se, da ne gre za
spletko ampak za praznovanje rojstnega dneva
Kralja Leva/

LISICA: Tule je mir. Vendar potihó! Stene imajo
ušesa!

PETELIN: Potem velja?

SOVA: Predvsem mora biti presenečenje!

OPICA: Kralj ne ve ničesar?

SOVA: Morda kaj sluti?

LISICA: Ne. Vkolikor kdo od vas tega ne
izblebeta! Ampak smo prisegli, kaj ne?

VSI: Ja, Mhm itd!

PETELIN: Skratka po koncu ognjemet, prej pa
parada!

LISICA: Zjutraj ga pustimo spat, bom že danes vse
zagrnila, da ga ne bo sonce zbudilo!

PETELIN: Zmenjeno. Ta rojstni dan si bo naš kralj
zapomnil!

SOVA: Torej nikomur niti besede. Presenečenje mora
biti!!

LISICA: Nikomur besede. V zaprta usta ne prileti
nobena muha.

BRAT LEV: Zanimivo. Proslava za rojstni dan. Moj
rojstni dan. Ops, še obiskovalcev! Kakšen promet!
/se potuhne/

/Mačka, Volk, Opica, Netopir (skupina B), se
prikrađejo na drugi del odra./

MAČKA: Nekaj spletkarijo! Le kaj bi to bilo?

VOLK: Pripravljeni moramo biti. Ne smejo prevzeti
vojske!

OPICA: Pravne norme so vrtinčasta reka z skoki in
brzicami. Zlahka kdo utone!

NETOPIR: Nekaj slišim! Ah nič ni!

OPICA: Rušimo kralja?

MAČKA: Počakaj – kam se ti mudi. Ujede ne žvrgolijo
in na lovu lev ne rjove.

VOLK: Opica, ponudi Bratu Kralju prestol. Diskretno!

OPICA: Volk, ti meni o diskretnosti?

MAČKA: Dovolj! Za lov na slone potrebuješ slone.
Gremo!

BRAT LEV: Mhm, lepo je na prestolu, a za njim je še
zanimivejše! */se vsede s krono na glavi spet na*
prestol.

3. prizor

prepir in 3 pesmi, Brat Lev in Kralj Lev

KRALJ LEV: Kaj je zdaj to?

BRAT LEV: Kaj kaj? Kaj je? Kaj zdaj? Kaj to? */skoči s*
stola sname krono/

KRALJ LEV: Veš, da si ti moj brat?

BRAT LEV: Vem!

KRALJ LEV: In zakaj izkoriščaš mojo potrpežljivost?
Zakaj sramotiš naš rod?

BRAT LEV: Saj ga ne!

KRALJ LEV: Tiho! Spet si nosil mojo krono! */mu jo*
vzame in si jo natakne/

BRAT LEV: Samo pogrel sem jo, da ti ne bi spet trpeli
sinusi. Saj veš kako si občutljiv.

KRALJ LEV: Tiho! Spet si popival celo noč!

Zapravljaš denar! In ugled! In čast! Nobene koristi
od tebe!

BRAT LEV: Poslušaj brat:

♪

Isti oče – ista mat':

tebi krona in oblast,

meni figa, prazna čast.

Isti oče – ista mat':

tebi slava, veličast,

meni ključ od zadnjih vrat!

Isti oče – ista mat':

tebi vse meso in mast,

meni suha, trda klast.

Isti oče – ista mat':
tebi vse lepo v rast,
meni vse je treba krast.

Isti oče – ista mat':
tebi je življenje slast,
meni zlobna, groba past!

Vse je tvoje! Še prdec, ki ga spustim, je tvoj!

KRALJ LEV: Kaj cviliš? Samo javkaš in jamraš!

♫

*Bil sem prej – in to je to
Prvi vse dobi – tako je to!
Vse kar je – je moje!
Česar ni – je tvoje!
To so pač sklenili
V tisti nočni sili,
da pač se med seboj
vsi ne bi pobili!
Veš da nisem kriv,
sem se prej rodil.
Bil sem prej – in to je to
Prvi vse dobi – tako je to!*

Izštevanke o lastnini in sladkosti le-te:

KRALJ LEV:

♫

Last, oblast je strast,
oblast, last – pošast,
oblast, last – božjast,
last, oblast je strast!
Last, oblast je slast!

Sladko je imeti!
Daruješ le da darila dobiš,
če pametno daruješ pridobiš.
Sladko je imeti!
Imeti, imeti, imeti!
Pa še:
imeti, imeti, imeti!
Pa spet:
imeti, imeti, imeti!

Last, oblast je strast,
Last, oblast – pošast!
Last, oblast je slast!

Nimam več besed, tako pač je – jaz pač imam!

4. prizor

vstopijo prvi svetovalci

B /Mačka, Volk, Netopir, Opica /: Vaša presvetla
kraljevska ekscelenca!

BRAT LEV: Vidiš če popivam, je to moj čas, ne
tvoj! He he he! Drugače pa brat – iščem
ljubezni.

KRALJ LEV: Ja eni si pa res privoščijo! In potem meni
tarnaš. Kje imam jaz čas za takle luksuz?

BRAT LEV: /ironično/ Ljubezen, ljubezen, kje si? Me
slišiš?

KRALJ LEV: In takile bi radi vladali? Povejte mu
štorigo o modrem lisjaku:

SOVA: Lisjak je padel v modro barvo, ko so ga lovili
psi. In ko zlezel ven so se ga vsi prestrašili. In tako
je uspel pobegniti, kajti nihče še ni videl modrega
lisjaka.

VOLK: Pa je prišel v gozd in lej tudi vse živali so se
spoštljivo in prestrašeno obnašale. In ker je bil tako
poseben, so ga izvolile za kralja.

MAČKA: Prinašale so mu najsočnejše kose. A ko je
nekega dne v bližini javsknila lisica, ji je odgovoril
in živali so prepoznale lisjaka in komaj jim je živ
ušel.

5. prizor:

naloge za ta dan;

/A (Osel, Sova, Petelin, Lisica – vstopijo/

OPICA: Naše veličanstvo in vaša visokost!

MAČKA: Danes je kar nekaj reči za uredit.

LISICA: Najprej Zajci!

KRALJ LEV: /momlja, se priduša/

MAČKA: Veličanstvo, tule se Vaš kabinet ministrov ne
more zediniti o pomembnosti današnjih zadev.

Naše mnenje je najprej Rastline in potem Zajci.

KRALJ LEV: Zajci jedo zelenjavo?

OSEL: Da.

KRALJ LEV: Zelenjava sodi med rastline?

OSEL: Da.

KRALJ LEV: Vsekakor ne smejo čakati skupaj. Kaj bo
krajše?

LISICA: Zajci!

MAČKA: Rastline!

KRALJ LEV: Kaj je bolj zabavno?

LISICA: Zajci!

MAČKA: Rastline!

KRALJ LEV: Kaj imata rajši?

MAČKA: Zajce!

OSEL: Rastline!

KRALJ LEV: Bom ugodil Mački. Zajce najprej!

BRAT LEV: Zajci? Mnjam! Kakšen specialen recept?

VOLK: Kralj, prišli so javkat. Iščejo zadoščenje,
tolažbo in ... predvsem denar.

KRALJ LEV: Ah da. Delovni dan je danes. Seveda –
denar. Pokličite jih!

6. prizor

lazzi o umetnosti

/Zajci vstopijo/

ZAJEC 1: Ljubljeni naš kralj! Vaši zvesti služabniki!

KRALJ LEV: /se nagne k Oslu in šepeta/

OSEL: /glasno/ Zajci, zakaj se vsi stalno prijemljete za glavo?
ZAJEC 2: Spoštovani! Pravijo, da jo tu vsi izgube, pa samo preverjamo, če jo še imamo.
KRALJ LEV: Ha, ha, ha! Dobra je ta! Čemu ste prišli?
ZAJEC 3: Ah, revščina je mačeha vsem umetnostim!
ZAJEC 2: Opozorili bi vas da smo žrtve neusmiljenih in neupravičenih šikaniranj in obtožb, češ da ničesar ne prispevamo v skupno dobro.
SOVA: Izenačeni ste z vsemi ostalimi in imate iste pogoje. Kaj zdaj cepetate dolgoušci?
ZAJEC 3: Spoštovani svétniki! /se jim vsi priklonijo in pokažejo rit kralju, ki to opazi/
Vsi želijo naše igre – zastonj. Nimamo od česa živeti.
OSEL: Zakaj pa igrate zastonj?
ZAJEC 1: Vedno gre za dobrodelne prireditve in plačilo ... khm, v nebesih. Mediji so polni naših slik, a tega ni niti za v nos, kaj šele za v usta.
ZAJEC 2: Tace si obrusimo, preden dobimo kaj za pod zob. Ni čudno, da imamo prednje krajše.
ZAJEC 1: Vsi radi slišijo naše pesmi in šale, a oglušijo pri plačilu.
ZAJEC 3: A razumejo se na umetnost kot zajec na boben!
OSEL: A vi se na boben zastopite?
ZAJEC 3: Seveda, odtod tudi reklo!
KRALJ LEV: Pokažite, kaj znate!
ZAJEC 2: Velja! Vedno je bolje imeti opravka z bogom, kot s svetniki.

O umetnosti

ZAJEC 1: /prično/Kako je nastalo Kraljestvo?
ZAJEC 2: Zaradi slavnih pretefov!
ZAJEC 1: In umetnost?
ZAJEC 2: Zaradi kratkočasnega in zabave!
ZAJEC 1: In kdo zabava? Menedžerji? Ne. Reveži.
ZAJEC 3: A za zabave silnih je treba več: morajo imeti kostume, maske, sceno, glasbo ...
ZAJEC 2: In tu rabimo – cvenk, cvenk, cvenk, cvenk! Cven, cve, cv, c!!!
ZAJEC 1 /kot menedžer/: Tule v tej šatulji je vaše plačilo, glumači!
/Lazzi o plačilu: Vsi pogledajo, ko so dovolj blizu jim pihne moko v lice, da so vsi beli – zlasti
ZAJEC 3. Seveda se prične kašljanje in bantenje, Kralj se smeji. ZAJEC 2 se obleče kot doktor/
ZAJEC 2 /doktor/: Uuu! Glumači, kako ste bleedi. Sušica, kuga, podhranjenost ... Tale bo kmalu umrl!
/poleže ga na tla in mu tipa pulz, pri tem mu preišče vse žepe in vzame, kar je našel/
ZAJEC 1/grobar/: Tule sem. Grobar. Vsi na koncu sklenejo posel z menoj. Ultima biznis! Sem država v državi. Mejaš in prometnik!

/Zmeri ležečega in mu obrne žepe/ Slabo. Vendar ...
Doktor, jaz pokopljem dušo, ti pa dobiš truplo, za anatomijo.
ZAJEC 1: Velja! / ZAJEC 3 – vstane in zbeži/ Na svoje oči sva videla, da je vstal od mrtvih!
ZAJEC 1 in ZAJEC 2: Čudež, čudež!
ZAJEC 3: /kot morala zgodbe/:
Vsak od vas, spoštovani publikum, ki si je natančno ogledal ta prizor, Lahko potrdi, da je umetnik nor, ker je vstal od mrtvih in zdaj živi po smrti!
KRALJ LEV: /Se je zabaval/ Ha, ha, ha! Zabavno! Sem mislil, da ste zateženi bebci. Peljite jih v shrambe, korenja bo za vse dovolj!
ZAJEC 2: Bolje korenje, kot zakladnikovo prdenje.
OPICA: Kaj je rekel?
ZAJEC 1: Nič, nič. Zajcem je plašnost krepost. Vaše veličanstvo! Dovolite? /odidejo/

7. prizor

protest in Preambula
Rastline – Flora

OSEL: Kralj! Rastline in flore so vam prišle predat peticijo!
KRALJ LEV: No pa dajmo. Naj vstopijo!

/Vstopi Flora – drevo različnih plodov s košaro vrtnin& sadežev/:

FLORA: Spoštovani Kralj, sonce pravičnosti in reda! Veličastni razsodnik, modrec brez primere ...
KRALJ LEV: No, no, že dobro. Povejte zakaj ste tu?
FLORA: Veličanstvo! Tudi me imamo svoje pravice. Tele zahteve smo sprejele na naši generalni skupščini prejšnji teden. Imenovale smo jih **Splošna deklaracija rastlinskih pravic**, s katero pozivamo vse živo in predvsem članice, naj objavijo besedilo deklaracije in poskrbijo, da se bo širilo, kazalo, bralo in razlagalo v šolah in izobraževalnih dejavnostih brez razlikovanja temelječega na političnem položaju.

KRALJ LEV: Da slišim!

FLORA: Takole gre: Preambula

♪
Preambula ta naj pomeni da: prirojeno dostojanstvo vsak ima vsej družbi živega to se zdaj prizna! Temelji: svoboda, pravičnost in mir preženejo naj prepri in ves prezir.

Preambula ta zdaj pomeni da: zanikanje pravic in teptanje sta privedla do barbarskega sveta. Pregnati svet strahu, pomanjkanja, to cilj je pravi vsega živega.

Preambula ta, ker je nujno da:
neodtujljiv šop enakih pravic,
res pripade vsemu brez razlik!
Tiranijo in nasilje ukroti
nam pravo z našimi pravicami.

Preambula ta, ker je nujno da,
naj organizem bo al' celica,
temeljne pravice vse ima.
Enakopravnost, dika, čast, napredek,
v miru, v slogi skupni bo pridelek.

Preambula! Zdaj pač nujno je:
uresničenje zaveze te!

Podpis:

Združene rastline in živali – ZRIŽ¹, krajše
Združeno bivajoče (ZB²), popularno Združeno živo
(ZŽ³).

KRALJ LEV: Ste končale? Tole ne gre čez noč.
Hitro in dobro se redko posreči.

SOVA: Poslušajte takele splošne dogovore zlahka
podpiše vsak tiran, pardon – kralj. Saj ga v
ničemer ne zavezujejo. Kaj hočete?

FLORA: Prišle smo, ker se nas neusmiljeno žre.

KRALJ LEV: Aha! Kdo pa?

FLORA: Vsi sodo in lihoprsti kopitarji, razni
medvedje, žuželke ... Skratka ni ga, ki nas ne
bi žrl.

KRALJ LEV: Bivoli in antilope tudi?

FLORA: Da.

KRALJ LEV: Kaznujte kakšnega sočnega bivola –
za večerjo! Še kaj?

FLORA: Kralj ne zavedate se resnosti položaja!
Zdaj gre zares!

OSEL: Razložite!

FLORA: Prešle bomo na partizansko osvobodilno
dejavnost. Začele bomo izločat strupe in vse,
kar nas žre, bo poginilo.

LISICA: Ooo, terorizem!

KRALJ LEV: Zanimivo! To pa je novina!

OSEL: Kralj si bo vzel čas za premislek.

KRALJ LEV: Da. Rabim malo preišljevat.

FLORA: Bika držimo za roge, kralja za besedo!
/jih odslove/

OSEL: Večina rastlin je užitnih, a vsaka žival potrebuje
precej časa, da se nauči razločevati.

KRALJ LEV: In?

OSEL: Tudi za vas ne bo več slastnih zalogajev ako
rastlinojedi pomro.

KRALJ LEV: Še kaj svetovalci?

SOVA: Osel, nekoč si rekel, da če ne bi pojedli vse to
listje in travo, bi rastline zadušile druga drugo?

OSEL: Res rasejo kar povprek, druga čez drugo.

NETOPIR: Torej rastlinojedci le uravnavajo, še lepše:
obdelujejo njihov življenjski prostor?

PETELIN: Seveda, ko se osemenijo običajno odmrjejo.

VOLK: In vsa ta trupla nehranljive celuloze bi prekrila
svet?

OSEL: No saj ga, tudi če rasejo. Pa se prebij čez
pragozd ali džunglo?

VOLK: Če ne bi sloni spredaj jedli zadaj srali, ne bi
prišli nikamor.

MAČKA: No, no! Malo kulture! Kako se izražate?
Intelektualci! Razumniki!!

VSI: Mačka, dej no!

KRALJ LEV: No? Predlogi?

B: Ne moremo jim ugoditi!

A: Ne smemo jim ugoditi!

B: Ne moremo!

A: Ne smemo!

B: Ne moremo!

A: Ne smemo! */se parkrat ponovi/*

KRALJ LEV: Dovolj, dovolj nasvetov! Še celo moj
brat lev je razumel.

BRAT LEV: Pih! Kar zezaj!

KRALJ LEV: Rešili bomo to tako kot vedno. Osel in
Opica, dokončajta...

OSEL: O moj kralj, res je. Spomnim se.

OPICA: Že vem kako bomo rešili zadevo!

OSEL: Pripravili bomo Velik kongres živega.

OPICA: Napravili bomo splošna načela in zapleten
krog križnih prepovedi in zapovedi z neštetimi
pogojniki! Skratka – tako kot vedno!

KRALJ LEV: Tako si neumen s to svojo pametjo, da
me že prav očaraš! Drage moje rastline, kar živi v
upanju, pleše brez godbe.

LISICA: Kdor hoče kaj napraviti, najde pot, kdor noče,
najde izgovor.

KRALJ LEV: Lisica, ... Bolho imam ušesu. */Lazzi z
bolho/*

OSEL: Stop, sir! To je šef obveščevalne službe. Ta ne
pika!

8. prizor

razgovor kaj storiti,

OSEL: Veličanstvo! Tole je zelo resno.

KRALJ LEV: Osel je šel po rogove, pa je dobil
ušesa. Povej, zakaj?

¹ ZRIŽ – ze-er-i-že

² ZB – ze-be

³ ZŽ – ze-že

9. prizor

lazzi z bolho, spor z lisico

KRALJ LEV: Tišina!!! */Kralj prisluhne – vsi ostali
vlečejo na uho/*

KRALJ LEV: A tako. Zdaj pa iz ušesa, brž! Zanimivo,
zanimivo! Svetovalci. Skrivnosti so kot teater,
animirajo! */nadaljuje občestvu/* Svetovalci, veste
kako je nastala kamela?

/po kratkem spogledovanju, odgovori Lisica/

LISICA: Takrat, ko so učeni hoteli napraviti konja.
KRALJ LEV: Tako je. No svetovalci: kako naj kralj ne snede besede, a, kljub prisegi, snede prijatelje?

LISICA: Tako, da se mu sami ponudijo za hrano.
KRALJ LEV: */nejevoljen/* Lisica, tale je bila druga, pazi v tretje se lahko marsikaj zgodi.

LISICA: Zgodbo poznam, ko ostareli kralj lev si je izbral naslednika in vse živali pošljejo predstavnike v njegov brlog. Le lisic ni bilo, kajti spoznale so, da sledi le v brlog vodijo, a nazaj nobena.

KRALJ LEV: */že jezen/* No, kako, da tebe vsega drobcenega, lev ne požre?

LISICA: Ker grem k njemu, le če je sit.

KRALJ LEV: Prav! A preveč! Lisica, Lisica, vidiš – moder svoje modrosti ne razkazuje. Dovolj si se repenčila. V ječo z njo!

MAČKA: Važička!

VOLK: Straža, straža!

LISICA: Kralj?!? Veličanstvo?!? Kako?!? Čemu?

OPICA: Vidiš, kako si se sama ugonobila.

OSEL: Veličanstvo! Kaj vam je? Kaj se je pripetilo?

KRALJ LEV: Vsak ima svoje mesto. Najnižje listje akacije pomulijo antilope, višje žirafe, a najvišje ožge sonce!

SOVA: Kaj vam je tega treba, kralj? Odkod ta nadutost?

KRALJ LEV: Jaz sem kralj. Jaz odločam. Morda komu to ni jasno?

OSEL: Kralj, jaz je oče malikovanja.

KRALJ LEV: V ječah je še prostora. Osel? Sova? Ne bi? Bi?

/utihmeta, Lisico odpeljejo in ogovarjajo/

VOLK: Kot žaba si, ki je hotela štokljo jahati.

OPICA: Komur luč razuma sveti, ta konča v temni kleti!

NETOPIR: Sicer pa se lisice znajdejo povsod, kaj ne Sova?

SOVA: Znanje je globok prepad, še s pametjo mu ne dosežeš dna.

LISICA: Res, lisice se pa najdemo povsod, hja... Kralj, vidiva se prej, kot bi si želeli!

KRALJ LEV: Misliti morajo tepci, pametni vedo. Kakšen pastir, takšna čreda! No, podložniki, kje je vedrina in radost? Dan se je šele začel!

10. prizor

pojedina, Pesem o jelu, razgovor, brat lev in konec audience

/Vsi se usedejo za mizo/

KRALJ LEV: Sedaj pa jést! Jedača utolaži vsako žalost, pijača jo utopi! Pridi bratec!

/jedo/

Pesem o jelu

*Lačen je jezen,
siti je blažen,
žejen zaviden
napiti brezbrizen!*

Kogar je sram – jesti,
tega je sram živeti!
Kogar je sram – piti,
tega je sram – biti!

Se za mizo prav vsak rad usede
k polni mizi in obilju,
kjer uživa vsak, ko se ga streže
in v vonjav okrilju
se želodcu slastna jed prilježe.

Kaj krepost? Vrlina? Najprej jelo!
Za jed rabiš le veselje,
za ostalo spretnosti krdelo.
Pusti trud, užij brezdelje!
In le žri in pij, kar da se smelo.

Kogar je sram – jesti,
tega je sram živeti!
Kogar je sram – piti,
tega je sram – biti!

ŽIVALI. Poklon, veličastje! Bon appétit!!

BRAT LEV: No, dobro, dobro... Težko je kralju, še jesti ne more kadar hoče.

/razgovor ob jedi/

NETOPIR: Veličanstvo, kako lahko jeste svoje podanike?

KRALJ LEV: Z gobcem, padalc! In tiho bodi – ti tudi ješ moje podanike!

/jedo/

OPICA: Ko si lačen si prepričan da se nikdar ne naješ, ko si sit misliš, da ne boš nikoli lačen!

LISICA: Lažje je pojesti, kot prebaviti.

OSEL: Siti ne uboga!

MAČKA: Glej raje s kom ješ, ne kaj!

OSEL: Oh seveda. Hvala veličanstvo!

KRALJ LEV: Kar lahko napravi jed, niti meč ne more.

/Brat Lev se skuša splaziti proč/

KRALJ LEV: Bratec kam pa kam?

BRAT LEV: Ven!

KRALJ LEV: Govorice slišim, da stokaš o ljubezni. Mar ni tako?

BRAT LEV: Ah, kaj vse napletajo.

KRALJ LEV: Res, vendar Razsuto zrnje se pobere, besed nikoli.

BRAT LEV: Če so že vse stvari tvoje, je edino moj čas moj. In trošim ga po moje.

KRALJ LEV: Ah žlahta – strgana plahta!

BRAT LEV: In lahko dlje uživam.

KRALJ LEV: Saj res! Pravijo, da si se hvalil, da imaš daljšega in večjega?

BRAT LEV: Zdaj ni čas za to!

KRALJ LEV: Veš da vse vedo, da to ni res. Bratec? He, he?

/Vsi se zasmejejo, dame skromno pogledajo v tla/.

MAČKA: Vendar moj gospodar, res ste občudovanja vredni in zavist ostalih je na mestu. Vendar ženskam je užitek zmnožek dolžine in časa. A vaš brat ima časa na pretek!
KRALJ LEV: Moje dame, oprostite za neslanost! A vseeno pripeljite popoldan orkester devic za popoldanski počitek – bom v čistosti preživel popoldan. Vam je prav? Mačka? (*Bratu levu*) Tvoje hrepenenje je očarljivo in skrivanje nepotrebno. Narava erosa živalskega sveta je večna: pojdit in plodite se!
Konec avdience!

11. prizor

Odhod v bordel.

KRALJ LEV: Petelin, še nekaj. Pridi, pridi!
/zaupno/ Prašičke, praviš.
PETELIN: Kaj vse znajo! Mojstrice, moj kralj!
KRALJ LEV: Bo zabavno? Bo kratkočasno? Rad imam presenečenja!
PETELIN: Garantiram. Te dvignejo še mrtvecu!
KRALJ LEV: in PETELIN: He, he, he!
KRALJ LEV: Pri vhodu? Geslo?
PETELIN: Geslo: Svinjarija!
/odideta z odra/

12. prizor

spletka

/Mačka, Volk, Netopir, Opica ostanejo:!

VOLK: Mačka, zvitorepke prefriganke smo se znebili.
MAČKA: Na našo srečo na njeno prevzetno – duhovitost!
OPICA: Kako vsak misli, da je najbolj pameten, a ne?
VOLK: Kaj?
NETOPIR: Kako?
VOLK: Kdo?
NETOPIR: Zakaj?
VOLK: Kdo?
MAČKA: Oba!
OPICA: Zakon prevzetnosti pravi: prevzetnejši zmaga!
VOLK: Sem mislil: da močnejši?
OPICA: V tem primeru je to isto.
MAČKA: Netopir, kaj sta imela Kralj in Petelin?
NETOPIR: Govorila sta o prašičkah in geslo je – svinjarija in da še mrtvecu dvigne!
VOLK: Kaj še mrtvec dvigne?
NETOPIR: Ne mrtvec – mrtvecu!
VOLK: Aja, mrtvecu, aja! Razumem, mrtvecu...
MAČKA: To! To je to!!! Kje se fantom dviguje?
VOLK: V bordelu ?! ...

MAČKA: Tako je, pokvarjenca. Vsaj enkrat pride prav moška primitivnost! Tja se gre zabavat Kralj. To bo zabavno! Poslušajta */šepeta/*

13. prizor

ljubezensko neizrekanje

Pred zaveso: /Ljubimca – BRAT LEV in neznanka NN / zagrnjena, zakrinkana – da ji ne vidimo lica/ – se približujeta s hrptom in se sploh ne pogledata do konca prizora, tako da ostane le dialog brez akcije – govorita, drug na drugega brez pavz, česar ni, edino je./

BRAT LEV: Ostal sem brez besed.
NN: Ob tvoji bližini še mene prav vse zapuste!
BRAT LEV: Usta, jezik votla, čemu sta mi?
Breztonalna, brezzvočna ...
NN: Oh, pred-zven strasti! Oh, neizrekanja poželenja!
BRAT LEV: Obnemel sem, a toliko bi rad povedal.
NN: Ooo! Brezglasno hrepenenje gluho.
BRAT LEV: Kot bi gromu vzel zvok in tresk!
NN: Ko bi jaz lahko kaj rekla? Ih, tišine hermetično šepetanje.
BRAT LEV: Kako naj se izpovem, ko ob tebi ves sem nem.
NN: Ni odjeka, ni odzvena, le jek premora praznega.
BRAT LEV: Ne pisk, ne pok, ne škrip, ne rahel, ne sploh ...
NN: Ugasnjena na prazen pust odmev ...
BRAT LEV: Breztonska glasba nemosti – absolutna je.
NN: Brezšumnost, brezglasje ... nemôta,
BRAT LEV: Potlej molčiva, dajva molčiva.
NN: Molk bo najina kompanija
BRAT LEV: Stotisoč neizrečenih besed bo napolnilo tišino.
NN: Zadušena do popolnosti, molčavec moj ...
BRAT LEV: Tudi najino slovo bo molk
NN: Tihcenost moja bo družica
BRAT LEV: Ena sama večna pavza
NN: Molčiva, kot že cel ta najin neslišen razgovor.
BRAT LEV: Tihotna sva, kaj ne precej?
NN: Molčiva! Oglušela sva od tihote.
BRAT LEV: Psst! Nekdo gre! Off! */jo pobrišeta vsak na svoj konec/*

14. prizor

Bordel, svinjska pesem,

/Petelin, Svinje, pride zakrinkan Kralj, mimo gre nekaj zakritih postav B in se posedejo/

Bordel

PETELIN: Dober večer gospodje in ... dami. Danes spet z nami v vrt prepovedanih sadežev. Naj se vam domišljija napase na žgečkljivem. Je to kaznivo? (*ne-da*) Bo imela kakšne posledice? (*pokaže na nosečnost*) Seveda. Vaša volja bo zrasla

in zahtevali boste spoštovanje! Izmerili bomo pulz vaši želji in vam svetovali jakost volje. Obscenost, poltenost, za dodatno plačilo nudimo celo pokvarjenost! Dobrodošli!! Če se lahko dotikate sadežev? Hja, na lastno odgovornost! (*pokaže na cvenk*) Pazite narabutani sadeži vam lahko zastrupijo življenje! Deca lačna joka ... nekje ... A kaj bi to! Privoščite si, kar si lahko! Dobrodošli!! MADEMOISELLE et FILLES!!!

SVINJE /*Mademoiselle & Filles*/:

Bordelska (Svinje so boginje)

Me smo svinje – in krona našemu smo rôdu
Me smo svinje – sla, blóð, strast nam je pogóðu,

*Me smo svinje, smo boginje!
Svetimo se kot svetínje,
zdepiliramo ščetínje,
da smo svinje in boginje!
Me smo tu samo zato,
ker je z nami vsem lepo!*

Ko plešemo vsi vzklikajo – joj! kakšna svinjarija!
Vse skupaj nizkih je strasti – zrcalna galeríja.
Telesnih vseh izločkov niz: solze, slina, kri in gnoj,
sokrúvca, slúz, izcédek, zdriz, seč, sokovi, spérma,
znój;
s tem delamo, kar v načelu je – javno fuj in fejš
grdo.
Plačujejo nam vsi zato, ker jih preprosto: zrajcamo!

Kaj ko fantazije vaše
ujamejo se v čare naše,
domišljiji smo boginje,
četudi smo navadne svinje.
Ni meja slabosti vaši,
ti kar z nami se spajdaši
Sila gonov in afektov
moč bo zmagala predsodkov!

Sla, strasti in vse veselje
vam značaj, moralo spelje,
Iz vaše želje, glej, potreba,
zdaj živiš, čeprav si zmeda.
Za potrebo – v vsem sijaju
se stopite v doživljaju!
ko vas sla do konca zmelje,
smrt prav zlahka vas odpelje.

MADemoISELLE: No, lepotice, naštejte mi
šesterico čutov in čutil,
s katerimi igra se armija razvratna blódnih sil?
FILLES: Vid, sluh, vonj, okus, otip!

Prvi štírje so na glavi, peti kar celo je telo,
MADemoISELLE: A šesti, najpomembnejši za
dušo: to je fantazija!

FILLES: Fantazija!!!

MADemoISELLE: No, lepotice, naštejte mi
šestero odprtín?

FILLES: Oko, uho, nos in usta in še dve ...
MADemoISELLE: Stop! Naj ju vam izdam?
Ne, saj jih pozna vsak sam!

Lačen si, a nočeš jesti,
žejen si, a nočeš piti,
cvenka nimaš za ljubiti,
šel bi, a ti ni za iti!

*Me smo svinje, smo boginje!
Svetimo se kot svetínje,
zdepiliramo ščetínje,
res smo svinje, a boginje!
Me smo tu samo zato,
ker je z nami vsem lepo!
Me smo tu zato,
da je vsem lepo!*

Me smo svinje, smo boginje!

A koj ko svinja se najé –
za kraj korito še prevrne!

15. prizor

Ples v maskah in ugrabitev Kralja

Ples v maskah

/Pantomima – zapeljevanje po lokalu/

Nabrekla strast, pohotnost, sla,
to lepó se nam poda:
iz nas živali naredi,
to kar smo in kar smo vsi!

Kaj voljo vódi in ravna?
Užitek! Nanj se vsak spozna,
Je sila gonov zmagala
pametni jim to prizna.

MADemoISELLE : Glej, glej, kakšen junak! In zakaj
se me cel večer ogibaš, hrust!

*/mu sede v naročje in pomaha Svinjam, ki ji prinesejo
šampanjec in opojno rožo, ki jo zrola v cigaro in
mu jo prižge/*

In kakšnega junaka ima junak?

*/Mademoiselle med pesmijo nudi zakrinkanemu Kralju
pijače, a cigara ga uspava, da se zgrudi./*

MADemoISELLE: Na pomoč! Prva pomoč!

*/Vletijo A in z rešilcem odpeljejo zamaskiranega
Kralja; Petelin poskuša preprečiti, a ga zbijejo na
tla in izginejo/*

16. prizor

zapor – zahteva in finta, Himna podgan

Zapor

*/Pred zaveso Hijena vozi korito iz katerega se kadi.
Scena se odpre v zapor, rešetke levo in desno.
Podgane se zlahka zmuznejo čez rešetke, tako
da so hkrati na obeh straneh., Kralj, Lisica,
kasneje Slon//*

PODGANE */vohljajoč nagovore Hijeno/*: Prejle ste nesli veliko korito s hrano, kaj ne?

HIJENA: Kaj vas to briga.

PODGANE: Lačne smo.

HIJENA: In kaj to mene briga?

PODGANE: Očitno so jo prinesli?

HIJENA: Kaj se to mene tiče!?

PODGANE: Nesli so jo k vam, v vaš štiblc.

HIJENA: Kaj se vas to tiče!?

KRALJ LEV */zarjove/*: Kje sem? Kaj se je pripetilo? Aha bordel in potem...?

PODGANE: Kdor govori sam s sabo, je kot sršen v steklenici.

KRALJ LEV: Kdo je tu? Pokažite se strahopetci?

PODGANE: Me smo, podgane.

KRALJ LEV: Kje sem?

PODGANE: V Kraljevskem zaporu.

KRALJ LEV: Jebenti! Ne ga srat?

PODGANE: Ja. Me smo očitno tu za stalno. Imamo abonma. Tole je malo večji brlog.

KRALJ LEV: A takole to zgleda. Zanimivo!

PODGANE: Kdor preveč hoče, razbije mesec!

KRALJ LEV: Aja? Dajte da slišim:

PODGANE: Ne. Raje vam zapojemo. Recimo, kakšna tema bi se prilegla?

O svobodi? O svobodi in pravicah!

Pesem o svobodi in pravic /podgane/

Daj ptiču izbiro – pa šel si bo kletko izbrat;
daj krtu prostost – bo šel jo pod zemljo iskat;
daj tepcu svobodo – pa kar koj vzel si bo dve;
ljudem daj svobodo – brž z vojno zasužnjijo se!

Pravica je kot sončnik v pripeki vroči,
resnica je laterna v črni temni noči.

Ko imaš sončnik in laterno,
kar je sedaj nadvse moderno,
za življenje imaš prav vse,
kar ti nasploh želi srce,
lahko vsred noči napraviš dan,
lahko v dnevu noč je istotam.

Torej je svoboda tudi to,
da zamenjaš zlahka dan z nočjo:
sončnik temo naredi,
a laterna noč svetli!

Senca in svetloba, tema in bliščoba!
Blišč! Blešč! Plašč! Lošč! Trušč/4x/

Ako srečo imaš v nesreči,

pa četudi si v ječi,
je za živeti več kot dovolj,
to da živ si, kar je pogoj,
da si sploh še kdaj želeči,
in to je sreča v nesreči.

Torej je svoboda tudi to,
da nesrečo s srečo ti zamenjajo:
sončnik temo naredi,
a laterna noč svetli!

17. prizor

izpustitev, zahteva, Himna podgan

KRALJ LEV: Kaj se to pravi? Spustite me! Jaz sem kralj!

LISICA: Oo, kralj. Ne bi se vas nadejala tule. Vsaj ne tako kmalu.

KRALJ LEV: In kdo je še tu?

LISICA: En slon in štiri podgane.

KRALJ LEV: */Hijeni/* Hojla! Jaz sem kralj!

HIJENA: Bejž no bejž! Oni tam je morska sirena, tale nasproti pa bog zavisti, jaz sem pa Alfonz Hhi-hi-hi-jena! Ostali so zaenkrat navadni rokomavhi.

KRALJ LEV: Ampak jaz sem kralj! Resnični Kralj!

HIJENA: Mogoče. Poznal sem Ištvana Kralja.

Zanimivo ime: Resnični.

LISICA: Mi imamo svoje pravice.

HIJENA: Ojej, devičnik! Lahko se pogovarjaš o mojih pravicah in pravih, če hočeš?

LISICA: Kako?

HIJENA: O tvojih se ni kaj pogovarjat!

LISICA: Zakaj?

HIJENA: Ker jih ni.

LISICA: No pa imamo, kar smo hoteli.

PODGANE: Niti svobode niti pravic!

KRALJ LEV: Tale zapor je to, kar sem hotel!

LISICA: Da, čeprav je to nuja.

KRALJ LEV: Hočeš reči, da sem sam podpisal dekret za tale pržon?

LISICA: Da. Tole rabite, če hočete vladati in da na ostale sije sonce.

KRALJ LEV: Obesil se bom. Za lasten rep se bom obesil!

/Kralj se hoče obesiti/

LISICA: Kralj?!? Vi? Ajoj!

KRALJ LEV: Kako naj bom kralj tukaj?

LISICA: Težko. Ampak ravno v teh razmerah se Kralj izkaže. Poznate tisto o dveh muhah, ki sta padli v mleko?

KRALJ LEV: Ne.

LISICA: Prva je obupala rekoč »Saj je vse brezupno!« in utonila. Druga pa je celo noč brcala z nožicami in krilci ter tako stépla mleko v smetano – ter zlezla ven.

KRALJ LEV: Prav imaš proč malodušje! */zarjove/*

HIJENA: Tišina, hi, hi! Vas bom polil s pomijami!

/zljuje v kletko kar pač že je – npr. konfeti/

PODGANE: Mhm! Izvrstno! Pomije s kraljevske mize!

KRALJ LEV: /žalostno/ Točno tole kost sem glodal
pri južini!
LISICA: Ko zamenjaš hišo, zamenjaš srečo.
KRALJ LEV: Celó morje zamenjuje in spreminja
prostor.
PODGANE: Svet pripada tistim, ki ne jamrajo!

Himna podgan

♪
Svet pripada tistim, ki ne jamrajo!
Svet pripada tistim, ki ne javkajo!
Svet pripada tistim, ki ne stokajo!
Svet pripada tistim, ki delujejo!

Me smo podgane
preplavile bomo tale planet,
Me smo podgane
mimogrede še osvojile svet
Me smo podgane
prav nič nam mar ni vaš cepet
Me smo podgane
Naš cilj je jasen: osvojiti svet!

Nam je vsèeno,
morda komu zgleda zapleteno,
pa vendar je vsèeno:
na kateri strani gavter si – v zaporu!

Me smo podgane
preplavile bomo tale planet,
Me smo podgane
mimogrede še osvojile svet
Me smo podgane
prav nič nam mar ni vaš cepet
Me smo podgane
Naš cilj je jasen: osvojiti svet!

18. prizor

finta z ničem, slon, o vodi

HIJENA: No politički, naj rečem raje politički
mucki? Ali le politički-Kaji? No? Boste kaj
pripomnili resničnejši?
LISICA: Nič.
HIJENA: Aja?!
LISICA: Ja. Nič.
HIJENA: Kaj?!? Ti bom dala nič!
LISICA: Pa daj če moreš!
HIJENA: Zajebavaš!
LISICA: Greš staviti, da sem ga skrila v žep?
Staviva piščanca?
HIJENA: Velja!
LISICA: Sezi mi v žep! Kaj si našla? Nič?
HIJENA: /seže skozi rešetke Lisici v žep/ Nič? Nič.
Nič!
LISICA /jo prime za tacco-roko/: Kralj! Primite jo!
Vzemimo ji ključče!
/Kralj skoči prepozno in Hijena se pravočasno
iztrga/

HIJENA: Hi, hi, hiii! Prefrigano! Ampak premalo! Ha,
ha, zvitejši od zvitorepega bezjaka!
KRALJ LEV: Izvrstno Lisica, ampak je splavalo po
vodi!
HIJENA: Tole vaju bo še koštalo!
LISICA: Vi pa res ne znate drugega kot vladati.
Počasna sva – kot slon.
SLON: Kdo me kliče? /Se prebudi kopica sena v kotu
celice/
KRALJ LEV: O, lej ga! Kaj pa ti tu?
SLON: Ah, našel sem se sladkih sliv, tistih po katerih si
tako fajn v rožcah, pa me je ta stara šefica za kazen
strpala sem not.
KRALJ LEV: Ta stara? Katera ta stara?
SLON: Babica, ta vse komandira.
LISICA: Če ne bo šlo z zvitostjo, bo treba z močjo.
Slon lahko podreš tele rešetke?
SLON: Lahko, ampak se mi ne ljubi!
KRALJ LEV: Ukazujem ti da to storiš!
SLON: /pogleda krog sebe/ Tule? Zdaj? Ukazuješ? Ne
vem, če si izbral pravo priliko.
KRALJ LEV: Da! Ukazujem!
SLON: Dvomim, da sploh lahko.
LISICA: Kralj, umirite se! Kdor nima pameti, je ne
more izgubiti.
PODGANE: Ja, po vodi je šlo tudi to. Vesta zakaj
pijejo živali vodo?
KRALJ LEV: Ne.
PODGANE: Napuh jih žene, da se občudujejo v vodi in
zato, zaradi samovšečnosti, so takrat lahek plen.
LISICA: Prav imate!
KRALJ LEV: Tole je dobra šola.

19. prizor

Slonovo hrepenenje, pesem o slonici, o rešitvi

SLON: Ojej, kako slaba hrana!
PODGANE: Ja, ja, prav neužitna: Pa še tako majhne
porcije dajejo.
SLON: Oh, moje poti. Česa se vse spomnim!
LISICA: Saj pravijo, da ima spomin kot slon.
SLON: /tolče ob tla in prisluškuje/ Oh kako se težko
prenašam. Prav zavidam mravljam.

Sanje o slonici

♪
Oh, moja ženska, to je baba,
kolk je men všeč njena lapa,
brada in uho,
nama skup vse dober klapa,
vaba je telo.
Moja ženska, to je baba!

Kakšni krepki boki, oh prirodnost,
zdržljivi so, vredni svoje slave!
Ko se nanjo vzbnem, vidim prihodnost!
Kako valujejo grmi, trave,
drevja listje šumi, proč razsodnost!
Vetrček pihlja, povsod dišave.

Muhe več ne pikajo. Svobôdnost!
Tu je zmagovalec – klic narave!

Fantje ni ga čez dobro zrelo
slonico!

PODGANE: Moški zmagujejo stoje,
A ženske zmagajo leže.

SLON: Fantje ni ga čez dobro zrelo slonico

LISICA: Res je!

KRALJ LEV: Res je, cel teden jo lahko žreš.

LISICA: Psst! Tiho! Zdaj morava potuhtati kako se
bova rešila.

♪ Morala – Intro II (uvodni song 2)

♪

Nekoč davno za devetimi gorami,
nekoč davno za devetimi vodami,
nekoč davno živali so sklenile,
da srebrni mesec bodo ulovile.

Ptice so poskušale,
napenjale so vse moči,
a meseca nobena
ne doseže, ne ulovi.

Poskušali so žužki,
pajki, večče, muhe vse,
a prav tako nobena
do meseca se ne vzbne.

Nekoč davno je živel želva stara,
češ da nekje daleč v dalji je močvara,
in sredi nje je bistro jézero,
kjer razkazuje se ves čas nebo.

Ob polnoči pa mesec
na gladini se prikaže,
ak da se in če kje,
ga tam ujeti kaže.

Mesec na vršini
čaka ves spokojen,
a čez hipec zgine
v meglo neobstojen.

So živali se na dolgo pot podale,
brez počitka so do jézera se gnale,
prispele končno so na breg njegov
in v preži se pripravile na lov.

Ob polnoči se mesec
prikaže na gladini,
očarane živali
stojijo na brežini.

Potem pa kar naenkrat
vse v vodo plane,
razburkajo vršino,
vse kar gre, se zgane!

A lej, mesec razdrobi se
na koščkov tisoč in še več.
In vsak val svoj delček nosi,
raztrešččen delec ves blešččč!

»O nesrečnice nespretno
mesec smo razbile!
A čim si bomo zdaj ponoči
revice svetile?«

Nekoč davno za devetimi gorami,
nekoč davno za devetimi vodami,
živali mesec so lovile,

nerodnice so ga razbile
pa so zvezde naredile!

II. dejanje

20. prizor

/Brat Kralj in B-ji, regènt, kraljeva soha in pesem V stvar samo/

BRAT LEV: No pa sem vladar, Kralj! Končno!
NETOPIR: O kako se vam poda krona. In prestol šele
sedaj zasije!

BRAT LEV: Kaj ne? Ah te krivice življenja!

OPIKA: Razglas je šel po vsem kraljestvu: »Kralj je
izginil, do svojega okronanja bo vladal regènt Brat
Kralj!«

VOLK: Nekateri so si končno oddahnili!

MAČKA: Oh, ravno danes je sklicana velika Generalna
skupščina vsega živega! Oh kakšna promovija!

BRAT LEV: */sohi/* Dajte odstranite tole marmorno
doprsje ex-kralja!

NETOPIR: Vešče narejeno.

MAČKA: Lepa glava, a brez možgan. */potrka po sohi/*
No regènt, z vami je seveda drugače?

BRAT LEV: Seveda, a da bi jih uporabljal rabijo kaj
mleti. In zato: ni skrivnosti za kralja. Svetovalci
sem! Katera je fatalna neznanka s katero koprnim v
tišini?

VOLK: Ljubezen je kot odprt šnic, vsi opazijo, vsi,
razen ...

MAČKA: Regènt, star izkušen ruševac bi sklenil z
lisjakom prijateljstvo samo, ako se pobratita še z
risom.

OPIKA: Ris preži na ... ta preži na ...

BRAT LEV: Pametni ne stopa v tako španovijo.

OPIKA: Res je. Zdaj pa kar v stvar samo!

Zdaj pa kar v stvar samo */pesmica/*

♪

Sedaj ni čas za igrice. Zdaj gre zares!

Po kotkih – nič več, zdaj kar »in media res«

Zdaj pa kar v stvar samo!

Ljubezen zdaj vkraj,
za zarote, spletke, uboje,
sile strastne čuvaj svoje
in kraljevi položaj!

Zdaj pa kar v stvar samo!

Vstopi v srčiko svetá:
ena stvar naj ti bo svéta:
vse zahteve in dekléta,
čimprej zvrniti na tla!

Zdaj pa kar v stvar samo!

21. prizor

novi red, šola vladanja za regênta

BRAT LEV: Kje so te – famoznice?

MAČKA: Najprej kratek tečaj ali Šnel-kurz vladanja!

Šnel-kurz vladanja *kratek tečaj

Kar kraljevsko moč slabi,
naj takoj se prepove,
uniči ali pa zapre!

Prvo: ne bodi *lahkoveren!*

Je lahkovernost pujske orlu v kljun pognala,
ker so hoteli žreti rajski žir.

Krulili so roteč: »Nesi mene, hvala!

Ter prosim bodi v raju naš pastir!«

Lahkovernost naredi,
da verjameš v reči,
ki jih nikjer na svetu ni.

Drugo: ne bodi *radoveden!*

Opičjaka radovednost je pognala,
da je iz debla šel zagozdo vlèč,
pa so se mu jajca v hlodu uščénila
in je poginil v mukah ves repèč.

Radovednost naredi,
da se vtikaš v stvari,
ki ti mar jih prav nič ni.

Tretje: ne delaj se *hrabrega!*

Predrzna hrabrost dva leva je pognala
nad slona, da sta spravila se nanj,
a oba sta naglo mrtva obležala,
kar je nesmotrnem pogumu danj!

Hrabrost rada naredi,
da se lotiš pač reči,
ki težavo rodi.

Četrto: nikomur ne *zaupaj!*

Je leva zaupljivost v rano smrt pognala,
ker opici je dal prekrasni meč,
s katerim mu kraljevsko glavo je razklala,
da muho bi odgnala s čela preč.

Zaupljivost naredi,
da tistemu daš stvari,
ki jih nikdar vreden ni.

VOLK: Torej kralj, užitek naj te vodi ne resnica.

MAČKA: Lobiranje in spletkarjenje te obdrži na oblasti.

OPICA: Kaj je pravičnost proti koristi?

VOLK: Kaj je resnica proti oblasti?

NETOPIR: Kaj je iskrenost proti laži?

OPICA: Povej kralj?

BRAT LEV: Ehmm! Zmernost pri goljufijah, pamet v spletkah in hrabrost v prevarah.

MAČKA: Kralj, izvrsten učenec ste! Še par nasvetov:

OPICA: Dobrota je znak slabosti!

NETOPIR: Vendar še nasvet starega ministra: pred mogočneži hlini spoštovanje, celo poklekni, če je treba!

MAČKA: */prišepeta/* Naščuvaj ministre drugega na drugega, naj tekmujejo za tvojo naklonjenost.

VOLK: Med hrabre sej zdrahe in prepir, slabiče odpravi s skromnimi darili, za laskače se ne meni!

NETOPIR: Le s slabšimi se bojuj in to le, kadar je zmaga zagotovljena!

OPICA: In hvalite se, pretiravajte, repenčite se, mnogo mnogo hvale skrrije vse napake male!

BRAT LEV: Dovolj. Dovolj! Kje so plesalke? Maserke? No!?

/pride svinja Mademoiselle/

22. prizor

Petelinov protest, Brat Lev se medtem spogleduje z Svinjo, namigujeta in nakazujeta ... prejšnji in Petelin/

PETELIN: */pridivja/* Ugrabili so kralja! Ugrabili so kralja!

VOLK: Umiri se. Tudi kralj ima pravico do zasebnosti. To je bila le predstava zate – da se te znebi.

PETELIN: Kako? Saj sva vedela samo midva s kraljem.

OPICA: Saj poznaš kralja, vse hoče, da je po njegovo. Morda pa le nista taka zaupnika kot misliš, ka-li?

MAČKA: In koga bo posumil kralj najprej, ako je kaj narobe?

PETELIN: Čakajte, kakšno klevetanje pa je sedaj tole?

NETOPIR: Odpri oči, da ti jih ne bodo drugi!

PETELIN: Ne rečem, da vse vem. A včeraj sva bila žrtev intrige. Kakšne miškulance se greste?

VOLK: Ti kar v miru naskakuj kurice, putke, kokoške ... ne vtikaj kljuna kjer mu ni mesto, lahko ostaneš brez glave.

PETELIN: Stojte! Stojte! Kaj pa razglas? Slišal sem razglas!

OPICA: Država mora delovati tudi v izjemnih razmerah.

VOLK: */grozeče/* Vsakdo je pameten, eni preje, drugi pozneje!

PETELIN: Torej ne boste prav ničesar ukrenili?

VOLK: Kaj? Kralj hoče v miru nabrisati kakšno – mi pa že delamo kralval, ker ne vemo v kateri luknji ga ima!

MAČKA: Gospôda! Prosim! Tu smo dame.

PETELIN: Ampak ...

VOLK: Nič ampak. Če nimaš kaj početi, počni to kje drugje.

OPICA: Ne delaj zgage in ne bodi v napoto!

/Petelin jo ritensko odkuri/

23. prizor

/voščilni zajec; Brat Lev, B-ji in Zajec/

MAČKA: Ah kralj, hočem reči regènt – nadaljujmo. Tole je za danes naročil vaš brat.

BRAT LEV: Kaj me motita?

SOVA: Še nekaj piše tu zraven: Voščilo bratu! Ja lepo od njega.

ZAJEC */vstopi/*: Tole sem prišel pokazat na povabilo */pokaže na cvenk/* kralja!

Dvojnost

/Lazzi Telo & Duša – zajec je maskiran na pol in se kaže le iz profila, ko igra pantomimo; privlačnost-odbojnost, strast-hladnost, ljubezen-sovrastvo, vroče-hladno, plojenje-nedolžnost, zemlja-nebo; nemoč združiti te pare, poskus leteti, doseči eter, mir, ljubezen, nebo itd. Ob koncu pride Zajkla in Telo&Duša skleneta sodelovanje in se skupno podata do nje./

BRAT LEV: */raznežen/* Lepo. Prelepo. Prelestno. Še jokati ne morem.

NETOPIR: Lepota je bolečina. Oblak nad glavo, dež v glavi!

VOLK: A spekli ga pa ne bomo?

MAČKA: No, no, no! */rožlja z mošnjo, ki jo da Zajcu/* Ste videli, kje se lepo konča?

BRAT LEV: Prostaška si! Oo, izprijenost!

MAČKA: Ja. Če je ne bi bilo, bi ne bil na prestolu!

VOLK: Gradovi v oblakih delajo pajčevino v želodcu.

BRAT LEV: */še vedno raznežen/* A zdaj moram pa vladati? Ojej, kaj sem si naložil!

NETOPIR: Je pa lepo, ker si lahko tudi kaj lepega privoščiš!

MAČKA: Drago tudi. Ajde gremo delat!

VOLK: Zakaj ga nismo požrtli? Ceneje bi bilo!

MAČKA: Ti se ne razumeš v politiko, tepec!

NETOPIR: Da vam regent ne bo tako hudo, evo podpore življenjskih radosti!

/pripelje Svinje/

24. prizor

/pridejo še svinje, lazzi s kavsom – kadarkoli naj bi kakšno naskočil – ga prekinejo zaradi podpisa kakega dekreta/

Pesem o dobrotah tega sveta

BRAT LEV:

Sladke jedi?

Kaj če te zastrupe?

MAČKA:

Podpis za prosto trgovinsko cono.

BRAT LEV:

Ambrozija?

Kaj če te ohromi?

MAČKA:

Podpis za monopol nad golobi.

BRAT LEV:

Deklica?

Kaj če te okuži?

MAČKA:

Podpis za prevzem zakladnice.

BRAT LEV:

Prijatelji?

Kaj če te izdajo?

MAČKA: Podpis ...

/stop lovljenja/

BRAT LEV: Sto vprašanj, tisoč odgovorov!

MAČKA:

Vi ste rojên zmagovalec,
rojêni gospodoválec,
za vladanje genialec,
vseh krivic pokončevalec,
blagostanja prinašalec,
nepravíc vseh zatiralec,
razvoja spodbujevalec
vseh pravíc razsojevalec,

/vzdihne/ oh kako je neskončno nečimeren!

oholosti nagačevalec,

ne-umnosti nabiralec ...

Mjav! Pardon ...

BRAT LEV: */zamišljeno/* Sto vprašanj, tisoč odgovorov!

25. prizor

/protest drobnice in govedi, Brat Lev in B-ji/

VOLK: Kralj, pardon – regènt, tule je prišla drobnica in goved.

BRAT LEV: Zakaj pa?

OPICA: Vlagajo protest.

BRAT LEV: Goved – protest? Čakaj, pa ne morem kar začeti vladati! Počasi se je treba navaditi bremena, počasi ...

MAČKA: Pravijo, da jih napadajo, ko se mirno pasejo.
BRAT LEV: Čakajte ... kako napadajo? Mačka, uredi to!

MAČKA: Bom. Pisar piši! Tako kot v sporu med mišjo in vrabcem, ko sem njun prepir razsodila tako, da sem vrabcu zlomila tilnik, miši pa pregriznila vrat. In da dalje ne bi trpela – sem oba pojela!

OPICA: Mačka, ne moremo tako, saj vendar imamo zakone in pravila!

BRAT LEV: Seveda ne moremo tako, govedo niti drobnica nista ne miš ne vrabec.

MAČKA: Res, tole je primer 320 skozi 16 živalske pravne prakse, priznane in sprejete z večino na predzadnji skupščini – širšemu občestvu je problem podan v popularni obliki basni.

OPICA: Izvrstno! Naravni pravni genij! V dekretu bomo napisali le številke!

VOLK: Še nekaj avdienc je za danes!

BRAT LEV: Pa pustimo še kaj za jutri, to vladanje me utruja!

OPICA: Samo nekaj malenkosti je, regènt.

BRAT LEV: Ne.

MAČKA: Poznate zgodbo o nenavadnem ptiču, ki je sral zlato?

VSI: Ne!

MAČKA: Živel je scufan in ves razpukan ptič.

Nihče ga ni maral in nihče se zanj ni menil.

Toda – ta ptič je sral diamante.

SOVA: Mačka? Kako govoriš?

MAČKA: Da. Sral je diamante. In nauk te zgodbe je: ne sodi ptiča po perju!

VOLK: Ampak po ... ? Aja!

NETOPIR: Ne zastopim! Sem kaj preslišal?

OPICA: Kralj?

BRAT LEV: Naj bo! Ampak – hočem sestanek s fatalno neznanko! Uredite to!

NETOPIR: Dobro, naj bo. Vam sporočim! /*odide*/

OPICA: Lejte ravno danes je Generalna skupščina ZŽ.

BRAT LEV: In kaj se to mene tiče?

MAČKA: Regènt!? Promocija. Zaslepite vse in v hipu bodo pozabili na vašega brata ex-kralja.

BRAT LEV: Viš, viš, na to pa nisem pomislil!

MAČKA: To bo velik šov! Takole bomo naredili

...

/odidejo z odra, razen Brata Leva, ki se je zataknil na prestolu, pride Netopir/

NETOPIR: Bo prišla, samo imate zelo malo časa!

BRAT LEV: Ojej, kaj naj storim? Ves se tresem!

Razburjen sem.

NETOPIR: Razumljivo. Najbolje bo, da jo kar takoj nabrišete.

BRAT LEV: Pirhpogačica!!! Prhutar!! Kaj govoriš?

... To ni ne tič ne miš. ... Kaj ne? Ma, saj imaš prav! Pošlji jo noter!

26. prizor

/Brat Lev in neznanka, dialog in nastavljanje/

BRAT LEV: Kdo si fatalna neznanka?

NN: Zdaj ni časa! Morava na hitro! /*dvigne krilo*/

BRAT LEV: Ah kako sem hrepenel, koprnel v ljubezni!

NN: Regènt! Zalotili naju bodo!

BRAT LEV: Ah, vse neizrečene besede! Vsa ta dejanja v ne-času!

NN: Prosim vas, pohitite!

BRAT LEV: Ko sva že tako blizu, naj ti pogledam v obraz!

NN: Dajva raje od zadaj, je bolj priročno! Dajte že!

BRAT LEV: Naj vas spoznam lepota!

NN: Poslušajte, med malico sem pritekla, dajte že hitro.

Če zamudim, mi bodo trgali od plače!

BRAT LEV: Ah ta brezčasnost! Trenutek večnosti!

NN: V kakšno godljo sem padla! A boste al' ne boste?

BRAT LEV: Seveda, živel sem le za ta trenutek, da se spojim z vami!

NN: A hočete al' nočete? Ah, ti postranski zaslužki!

BRAT LEV: Ah, slast združitve!

NN: Prosim vas, dajte me no že!

BRAT LEV: Vaš obraz mi je znan! Vi ste ... ti si ... Morala!

NN: Ja! Ja. A bova a ne bova kavsala?

NETOPIR: */priteče/ Beži!!! /in ji stisne mošnjo denarja, NN uteče, Brat Lev si zapenja šnic/*

27. prizor

/prično prihajati vsi ostali, priprava dvorane za generalno skupščino – zastave, trakovi, govorniški pult itd.; vstopijo vsi, razen Kralja Leva, Lisice, Osla in Slona; vse se oglašajo s čimbolj naravnim posnemanjem/

O razumevanju /med bitji/

Pesem medtem priprava dvorane

♪

Jaz sem ena uboga žval,

kdo z menoj se bo pečal?

Me uboge smo žvali,

bi z nami kdo delil skrbi?

Le kdo bi razumel žvali,

ko vsaka svojo govori?

Svinja kruli: grom, grm, grom,

Konjič prha: phr, pphrr, phr!

Vrana kraka: kar kra kra!

Netopir le frfota: fr, frrr!

Volk zavija: ooouiiii!

Sova uka: huu. Huu, huu!

Osel riga: I,A! I, A!

Koza pa le me-me-keta!

Lev rjove: vrojouu, vroamm, vrjou!

Jelen ruka: ruuu, vruu, ruuu!

Ptič žgoli: fiju, fijuuu!

Kokot poje: ki, ki, ri, ki!

Opica huka: hu, hu, huuu!

Govedo muka: mu, mu, muuu!

Kače sikajo: sk, sk, sssk!

Cekatájo kure: ck, ck, ck!

Ovce blejajo: be, be, beeee!

Hijena se reži: he, he, heheeee!

Maček mijavka: mjov, mjav, mjav!

Pes pa laja: hov, hav, hav!

Le kdo bi razumel žvali,

ko vsaka svojo govori?

A živali

bléjajo, hrzajo, bèvskajo, jáskajo,
 skovikajo, crlíkajo, čiríkajo, pedíkajo,
 brúndajo, rúlijo, cvílijo, grúlíjo,
 cvrkétajo, blekétajo, cvrkútajo in múkajo,
 čúhajo, dérejo, brkajo, húkajo,
 čebnrjájajo, kreketájajo, ščeketájajo in kavdrájajo,
 bávkJajo, kúkajo, blêčijajo, čívkajo,
 in brenčijajo, žvrgolíjajo pa cvičijajo in golčijajo,
 gágajo, pívkJajo, psíkajo, rêvskajo,
 keketájajo, čeketájajo, ščebetájajo pa regljájajo,
 bókJajo, kvákajo, bêčajo, vákajo,
 rezgetájajo, skržetájajo, žvrgolíjajo in renčijajo,
 cípkajo, rígjajo, ríkajo, bzíkajo,
 in čebljájajo pa mukljájajo in žužnjájajo in zumljájajo,
 ráhtajo, žvížgajo, rjújejo, pískajo
 kokodájsajo, kričijajo, ciciríkajo, hreščijajo,
 čúkajo, búkajo, prêdejo, gódejo,
 kikiríkajo, mrčijajo, meketájajo in vreščijajo,
 tróbijajo, críčijajo, kókajo, révskajo,
 kar ščekájajo ter mrčájajo, pa rjovíjajo in režíjajo,
 búhajo, tlêskajo, jékajo, krêkajo,
 zabrlízgajo, ciríkajo, še žužljájajo in regljájajo,
 svístnejo, ščínkajo, grknejo, žvrknejo,
 keketájajo in žežnjájajo, pa kehljájajo in godrájajo,
 túlijo, pihajo, cvílijo, vriskajo,
 pa drobíjajo in brenčijajo, še žgolíjajo in kričijajo!

Le kdo bi razumel žvali,
 ko vsaka svojo govori?
/večkrat/

28. prizor

*/dvorana je nared, B-ji zavzamejo oder in
 govorniški pult; skupščina, govor Opice,
 nagovor Brata Leva/*

OPICA */se pripravlja na govor/*: Oh čast, oh
 trenutek, ki si ga vsaka opica želi – uvodni
 govor na Generalni skupščini vsega živega. Je
 lahko kaj več? Vrhunec evolucije in kariere
 opic! Le sploh kaj več na tem svetu in v tem
 kozmosu? S svojo spretnostjo, pogumom in
 igrivostjo smo prispele do vrha bivanja živega.
 Oh sreča! Oh ta moč, ki me prežema!!! */se
 praska in lovi bolhe/* Jej, te bolhe! Ampak ...
 Oh neskončna moč! Radost! Čista radost!!!

MAČKA: */v kotu se dogovarjajo/* Zaenkrat gre vse
 kot po mleku!

VOLK: Vsi so še zmedeni, ukrepati moramo hitro.
 Zavaroval bom vhode!

NETOPIR: Vibracije niso negativne. Niso.
 Pohitimo!

MAČKA: Pazite, ni kam iti, ne se kam skriti, kajti
 imamo težave z rogovimi kot jelen.

VOLK: Kakšnimi rogovimi?

NETOPIR: Jaz nimam rogov?

MAČKA: Poslušajta: ko je jelen bežal pred
 zasledovalci, naleti na govedo in prosi pomoči.
 »Me te ne bomo izdali,« odvrnejo, »a izdalo te

bo rogovje!« Razumeta? ... Zato se ne smemo
 zaustavljati!

VOLK: Prav imaš, namero izpeljimo do kraja, sedaj ni
 poti nazaj!

*/prične se uradni del ceremonije; vsi pojejo, intonacija
 himne/*

HIMNA

♫
 Mi strumno stojimo,
 se nič ne bojimo,
 težave rešujemo
 in smrti klubujemo!

Zavzeli smo elemente kar tri,
 le ogenj, simbol življenja, sam tli,
 na zemlji, pod zemljo, v vodi in zraku,
 podnevi, ponoči, v zori in mraku,
 v pripeki in mrazu, v senci, na sóncu,
 z življenjem in žitjem kljubujemo kôncu!
 Izdelali smo popolni sistem,
 rešili celo odpadkov problem!

Mi strumno stojimo,
 se nič ne bojimo,
 težave rešujemo
 in smrti klubujemo!

/Pride BRAT LEV – vsi vstanejo in ploskajo/

BRAT LEV: Spoštovani! Predsedniki, vladarji,
 ekselence, ambasadorji, priskledniki in delegati!
 V tem težkem trenutku za vse nas, zlasti za mojo
 ožjo družino, moramo stopiti skupaj in ne smemo
 dovoliti, da nas nesloga, nemir in sovraštvo
 razdvojijo in prevzamejo. Mojega brata so ugrabili
 teroristi! */šunder v dvorani/* Prosim. Nerač sem
 prevzel vladanje in vpeljal ukrepe za zaščito
 pridobitev naše demokracije! Varnost in zaščita
 naše civilizacije sta pomembnejša celo od svobode!
 Toda potrpite. Svetla zora novega, boljšega,
 pravičnejšega se že budi in takrat bosta jagnje in
 lev dostojanstveno legla skupaj pod šumeče
 slapove bratstva, enakosti, sitosti in svobode!

/aplavz – prepusti govorniški pult Opici/

OPICA: */se povzpne na govorniški oder/* Hvala regêntu
 za te izpodbudne besede. Sem predsednica tega
 skupa. Aplavz prosim!

/napravi nekaj prevalov in lastovk/

Spoštovani predsedniki, ekselence, veleposlaniki,
 delegati in uslužbenci – pozdravljeni. Želim nam
 uspešno delo in vsebinske debate. Oči celega sveta
 in nekaj dopisnikov iz kozmosa so uprte v nas.
 Naša generacija ima izjemno priliko, da enkrat za
 vselej potrdi temelje bratstva živega. Vendar
 preden začnemo nam bodo naši umetniki
 predstavili skeč ... predstavo? ... performans? ...
 ne? ... pardon, ne slišim! ... instalacijo? ...
 instalacijo z naslovom? ... Instalacija deklaracija.
 Prosim! */aplavz/*

29. prizor

Zajci /lazzi s truplom/

ZAJCI: Našli smo trup za deklaracijo! Našli smo trup za deklaracijo!

/prinesejo napihnjeno lutko/

ZAJEC 1: Vdihnite mu dušo! O, cvetober živalske umnosti! O izkušnje vegetacije!

ZAJEC 2: Flora, Favna & Co. Navdihnite jih!

/truplo ne stoji in stalno pada po tleh – zakar imajo obilico dela, da ga postavijo pokonci, nakar ga puste na tleh. Pantomima, nudijo mu prvo pomoč, umetno dihanje – nudijo igralcem in gledalcem – vsi seveda zavrnejo. Na koncu lutko okronajo z lovorom – a lutka spusti in se sesede; nakar se spusti megla in Zajci izginejo./

30. prizor

Deklaracija – načela

OPICA: He, he! Ne zamerite si, če vam ni bilo jasno!

Spoštovani, uradno otvarjam Generalno skupščino vsega živega, pardon Generalno skupščino Združenega Bivajočega!

/jo zmotijo/ Kaj je že spet? Otvarjam Generalno skupščino Združenih živega! A je zdej tko prov! Kako pa? Ta bedasti protokol! /prebere/ Svečano otvarjam zasedanje Generalne skupščine Združenih rastlin in živali! /nejevoljno/ Poglejte v priložene materiale!

MAČKA: Naj vam preberem besedilo:

Poenostavljena oblika Splošne deklaracije pravic živega

Sprejela in razglasila jo je Generalna skupščina Združenih rastlin in živali (ZRIŽ), krajše Združenega bivajočega (ZB), ali popularno Združenje živega (ZZ) na današnji dan z resolucijo številka 217 B (III).

Povzetek preambule

Generalna skupščina priznava, da so prirojeno dostojanstvo ter enake in neodtujljive pravice vseh članov skupnosti živega temelj svobode, pravičnosti in miru na svetu in vobče v veselju. Pravice morajo biti zaščitene z močjo prava in pospeševati se mora razvoj prijateljskih odnosov med živečimi. Vrste in pasme ZB (Združenega bivajočega) so potrdila svojo vero v temeljne pravice ter dostojanstvo in vrednost bivanja nasploh in v posameznostih, v enakopravnost rastlin in živali in so odločila, da bodo podpirala napredek in ustvarjanje boljših življenjskih pogojev v večji svobodi. Prav tako so obljubile, da bodo pospeševala

spoštovanje pravic in skupno razumevanje teh pravic in svoboščin.

Tule ni pripomb? Gremo dalje? Gremo! Prosim uradno napovedovalko naj bere dalje!

/delegati se zatope v branje – nakar se oglasi/

31. prizor

/členi in prepír/

MORALA:

Povzetek Splošne deklaracije pravic živega

1. Vsi, tako organizmi kot celice, so svobodni in z vsemi se mora enako ravnati.

/odobravanje/

2. Vsi so enaki ne glede na velikost, nukleus, prebavni trakt, hrbtenjačo, živčni sestav, nagone, intelekt, spol, vero, jezik in druge okoliščine.

SVINJE: Pripomba: Kaj so to druge okoliščine?

OPICA: To je vse, kar je okoli drugega. Okoliš. Ne?

PODGANE: Kakšno drugo? To je ostalo ...

SVINJE: Ostalo od česa? Nas hranijo z ostanki!

FLORA: Nehajte! Govorimo o prvinah deklaracije, vi pa o drugem in ostalem!

MAČKA: Gremo dalje. Gremo dalje!

MORALA:

3. Vse ima pravico do življenja, do prostosti in do varnosti.

4. Nihče nima pravice s čimerkoli ravnati kot s sužnjem niti nimaš ti pravice kogarkoli zaslužjiti.

5. Nihče te nima pravice raniti ali mučiti.

PODGANE: Pripomba: Igra se kot mačka z mišjo. To je mučenje!

HIJENA: Kontriram: Člen 26 izrecno pravi: Vse ima pravico do igre, izobraževanja in izbire partnerjev.

NETOPIR: Preberite člen natančno: Nihče nima pravice ... !

MAČKA: ... če si je ne vzame.

VSI: /Šunder/: Kaj je rekla? Kaj? /Itđ./

OPICA: Mir. Mir!! Gospôda, umirite se! Gremo dalje! /komaj utiša nemir/

ZAJCI: Predlog: Preskočimo kar na 12. člen!

MORALA:

15. Vse ima pravico do evolucije. Nihče in nič nima pravice temu, ker si to želi, preprečiti spremembe biotopa in razvoja znotraj evolucije.

OPICA: Pardon to je bil člen 15, Sedaj pa člen 12, prosim!

MORALA:

12. Vse ima pravico zaprositi za pomoč v primeru, ko se mu želi škodovati, toda nihče ne sme vstopiti tvoj brlog ali gnezdo, odpirati tvojih genskih struktur, motiti pri razmnoževanju ali nadlegovati tebe in tvoje družine brez utemeljenega razloga.

NETOPIR: Se strinjate? Gremo dalje?

FLORA: Kaj je s členom 15? Smo ga sprejeli ali kaj?

NETOPIR: Gremo dalje! Veste koliko dela nas čaka?

HIJENA: Pripomba, pripomba! Odkrivam kolizijo in vgrajen konflikt člena 12. s členoma 17. in 18. Preberite ju:

MORALA:

17. Vse ima pravico do biotopa in do prehrane.

18. Vse ima pravico do svobodne odločitve glede prehranjevanja v vseh pogledih in do spremembe, če to želi.

HIJENA: No? Slišite? Lahko se hranim s čemer hočem, a hrane ne smem »nadlegovati«! Kako naj jo ujamem?

MAČKA: To rešuje že člen 12. sam ob koncu, ko omenja – utemeljeni razlog.

ZAJCI: Kontriram: Opozarjam na pomen varnosti. Člen 22 in člen 23!

MORALA:

22. Vse ima pravico do varnosti in do priložnosti za razvoj svojih sposobnosti.

23. Vse ima pravico do poštenega plačila v varnem okolju. Vse se ima pravico pridružiti razredu, rodu, vrsti ali sindikatu.

ZAJCI: Torej varno okolje pogoj za razvoj sposobnosti! Toda če te dobesedno žrejo – to ni varnost!

VOLK: Tele imajo prav – vrzimo jih ven!

PODGANE: Svoboda gibanja člena 13. in 14.

MORALA:

13. Vse ima pravico potovati po lastnih željah.

VOLK: Opice jahajo tigra, dokler jih ne požre!

ZAJCI: Kaj? Sklicujemo se na člen 19!

FLORA: Me smo depriviligirane!

NETOPIR: Ste malo bolj statične, ne!?

HIJENA: Vam pa zato nič ne računamo za transport vaših semen!

FLORA: Prevzetneži nestanovitni!

ZAJCI: Kaj? Preberite že za vraga člen 19!

MORALA:

19. Vse ima pravico izraziti svoje misli in namere ter sprejemati in širiti informacije.

OPICA: Če bi poslušali ...

FLORA: Z enim če, spraviš v lešnik cel svet.

OPICA: Člen 29! Člen 29!

MORALA:

29. Vse mora spoštovati pravice in svoboščine drugih, družbo in splošno blaginjo.

FLORA: Halo, člen 17, člen 17! Kje je higiena?

Urejen biotop? Kako če serjete povsod, pa imej čisto okolje!!!

SVINJE: Svinje imajo pravico biti svinjske!

PODGANE: Špricate, ko voda v vrelem olju!

HIJENA: Večina vrst ne skrbi za mrtve, trupla so razmetana kar poprek po zemlji. Nekdo mora skrbeti zanje!

Tudi lajanje je poklic!

/itd/

/Vse se zgublja v splošnem prepir, slišijo se posamezni členi in rekla:!

6. Zakon mora obravnavati vse enako.

7. Pred zakonom in pred sodiščem so vsi enaki.

9. Nihče ne sme biti po krivem zaprt ali izgnan iz svojega biotopa.

11. Vse velja za nedolžno, dokler ni spoznano za krivo.

14. Vse ima pravico oditi v drug biotop in zaprositi za zaščito v primeru preganjanja ali nevarnosti preganjanja.

16. Vse ima pravico do sklenitve zvez in do ustanovitve družine v vseh mogočih oblikah.

20. Vse ima pravico do svobodnega in mirnega zbiranja in združevanja.

21. Vse ima pravico sodelovati pri izbiri predstavnikov ali pri opravljanju javnih zadev v svojem biotopu.

24. Vse ima pravico do počitka in prostega časa.

25. Vse ima pravico do primerne življenjske ravni in do ustreznega ravnanja v primeru bolezni.

27. Vse ima pravico udeleževati se kulturnega življenja svoje skupnosti in se v skladu s tradicijo in možnostim razmnoževati.

28. Vse mora spoštovati "red", ki omogoča uresničevanje pravic in svoboščin te deklaracije.

29. Vse mora spoštovati pravice in svoboščine drugih, družbo in splošno blaginjo.

30. Nihče nima pravice razveljaviti katerokoli pravico in svoboščino te deklaracije.

Prepir

/na koncu se vsi živalsko obnašajo in oglašajo, tulijo, bevskajo – ob tem se že prerivajo/

32. prizor

nastop kralja, povrnitev oblasti

/to traja par minut, nato se s treskom odprejo vrata Lev, Slon, Lisica in Osel vstopijo/

KRALJ LEV */vdre v dvorano ob največjem šundru:/*

Kdo si drzne meni prepovedati vstop! Volkec?

Vedve mucki morda? A?

VSI */kriki, cviljenje, beg/ Aaaa!*

/Vsi se skrivajo pod mize in za prestol; po kratki zmešnjavi zavlada tišina: Lisica je pregnala mačko in drži Opico, Sova kljuva netopirja, Slon stiska Volka in Osel bežeči Mački stopi na rep, ki seveda zacvili, Kralj Lev drži Brata Leva za vrat, med pogovorom ga počasi spušča/

OSEL: Ko mački stopiš na rep, zacvili. Dokazano!

KRALJ LEV: */zarjove/* Bedniki! Samo hrabet obrnem in že si skočite v kožuhe!

/Bratu Levu/ Mucek, no izkašljaj se, preden te raztrgam in požrem!

BRAT LEV: Dragi brat ...

KRALJ LEV: Oooo! Dragi! Slišite?

BRAT LEV: Visočanstvo, ...
 KRALJ LEV: Visočanstvo ... Še kaj?
 BRAT LEV: Hotel sem ...
 KRALJ LEV: Ih seveda, slišal sem razglas – v zaporu – kaj SI hotel. In?
 BRAT LEV: No ja, hotel sem ... užiti življenje kot ti.
 KRALJ LEV: Da? Si kaj odkril?
 BRAT LEV: Ma kaki! Še kavsal nisem!
 KRALJ LEV: A to si se naučil? Kako se NE-kavsas.
 BRAT LEV: Kako to misliš? Saj ni bilo časa!
 KRALJ LEV: Si ga pač potrošil. Zguba! Si se hvalil, da je čas le tvoj.
 BRAT LEV: /*trepetajočemu navija Kralj Lev uho/* Ja ..
 KRALJ LEV: Zakaj lahko vladam? Ker imam policijo in vojsko, ki sejeta strah v imenu reda; ker imam sodstvo, ki vse zaustavi v imenu lenobe in pravice; ker imam parlament, ki vse izglasuje za svojo komotnost v imenu zakonitosti. Vse je v najlepšem redu! In tako vladam in razlagam zakone.
 MAČKA: Naj povem, mijav! /*Osel jo stisne še z drugim kopitom/* ... skromno zgodbo?
 OSEL: Preden ti polomimo kosti ali potem?
 KRALJ LEV: Pa daj!
 MAČKA: Mjav! Živel je pav z dvema glavama. In je prva glava našla okusen sladek sadež. Druga je moledovala: »Daj še meni, da okusim slast!« »Ne! Saj imava en želodec, važno je, da se nahraniva« ji je odvrnila in snedla cel sadež. Pa je druga našla strupeno zel in jo je začela žvečiti. Prva glava jo je rotila, naj je ne poje, a druga je odvrnila: »Saj je grenka le zame!« In tako je pav z dvema glavama poginil.
 KRALJ LEV: /*se zamisli/* Zanimivo ...
 SOVA: Kralj! Kar z muho pridobiš, še bolha lahko odnese!
 LISICA: Kralj, ne bodi méželj!
 OSEL: Vladati pomeni biti sam. A s pametnimi svetovalci je lažje.
 SOVA: Kdor vzgaja, ta vlada.
 SLON: Država je kot drevo polno opic, tisti ki gledajo dol vidijo le afne, a ti ki gledajo gor, le riti.
 KRALJ LEV: /*se obrne k delegatom/* Kaj naj storim z vami? In to na ta slavnosten dan? Ne morete in ne znate se dogovoriti. Saj se obnašate kot ljudje! Vi bi bili radi svobodni? Vi!? Saj ne prenesete svobode!! Vi ne iščete pravice ampak izgovore. Samo parili bi se brez odgovornosti. Jaz naj pa red delam, da boste vsi prišli na vrsto! Jamrate – žrejo nas! Mene tudi! Od mene zahtevate, kar si ne upate. Izgovor za vaše neuspehe in strahopetnost! Spisali ste Deklaracijo. Prav. A vsi jo boste kršili še preden se podpisi posuše! Zato boljše pameten sovražnik kot neumen prijatelj! Lisica, Sova, končajta tole Zasedanje.

LISICA: Ne zdržite pritiska poslanci? Pretežko je breme odločanja in peza odgovornosti. In drobne koristi pomebnejše od velikih ciljev, je-li?
 SOVA: Za začetek konca naj vam povem sorodniško zgodbo o čuku in vrani. Sklenila sta čuk in vrana zaveznitvo. Pa je vrana morala po hrano in je prosila čuka »Prosim, čuvaj moje gnezdo in moje prelepe čudovite mladiče.« Čuk je poletel v duplo in zagledal goliče. »Tako grdi pa že ne morejo biti otroci moje zaveznice!« In jih je požrl.
 SLON: Vsak naj je, kolikor lahko prebavi!
 SOVA: No, ni šlo za to.
 LISICA: Sedite! Pričnimo še enkrat!

/vsi se posedejo in vse je kot na začetku zasedanja – zaigrajo himno vsi pojejo na pol – karikatura himne/

HIMNA

♫
 Mi strumno stojimo,
 se nič ne bojimo,
 težave rešujemo
 in smrti klubujmo!

Zavzeli smo elemente kar tri,
 le ogenj, simbol življenja, sam tli,
 na zemlji, pod zemljo, v vodi in zraku,
 podnevi, ponoči, v zori in mraku,
 v pripeki in mrazu ...

KRALJ LEV: Dovolj. Dovolj! Dovolj!!!

33. prizor

/sklepi in kazni/

BRAT LEV: Kaj me ne boš kaznoval?
 KRALJ LEV: Seveda te bom. Postal boš moj točaj. Tele moram pa drugače prijeti! Zaprite jih. /*jih odpeljejo/* Posluh!
 SOVA: Posluh!
 OSEL: Posluh!
 VSI /*mrmrajoč drug drugemu/*: Posluh! Posluh! Posluh!
 KRALJ LEV: Sedaj vam bom razodel skrivnost življenja. /*dvigne pokrito dlan/* Glejte jo! Glejte skrivnost življenja! /*izpod robca potegne navadno jajce, sledi razočaranje:* Bah! Bek!/
 VSI: Bah! Bek!
 KRALJ LEV: Vaše razočaranje je razočaranost nad resnico. Ampak vi ste srečni, kajti za srečo vam zadostuje že laž!
 PETELIN: /*prekine mučno tišino/* Veličastni kralj! Rjovenje pravice v puščavi, voditelj resnici, naša zvezda v temi ...
 KRALJ LEV: O petelinček, kje si pa bil? Kaj hočeš?

PETELIN: Kralj, pripravili smo Vam praznovanje!

KRALJ LEV: Vem, tajne službe delajo!

PETELIN: Potem to ni presenečenje?

KRALJ LEV: Seveda je. Presenečen sem, da vam je sploh kaj uspelo brez mene!

LISICA: Kaj bomo z deklaracijo?

SOVA: Kraljevi razglas. Kraljev razglas!

OSEL: Kraljev razglas!

/vsi se umirijo, tišina/

KRALJ LEV: Odločil sem se – in poenostavil bom vladanje! Nihče ni nemočen, roj čebel prežene medveda, jagnje lahko oslepi volka, leva lahko pokonča bivol, slona komar ... Vse je povezano, en brez drugega ne moremo: v travi je nebroj žuželk, ki so hrana prepelicam s katerimi se hrani lisica, a njo žro leopardi. In ko ta pogine, zrasede iz njega trava. Vse kroži. In če tega ni – se vse ustavi. Boj je oče vsemu in čas je dete na prestolu. Neumnost in nespretnost lahko vsak kaznuje! Sposobni zlahka preživijo, a vseh sposobnosti itak nima nihče. A tudi nihče ni nemočen! Kdor ne najde sam smisla svojemu prebivanju, naj umre! Tak je moj razglas. A Deklaracija naj velja, kajti boljšega se ne boste spomnili še tisočletja!

VSI: Hura! Naj živi vladar!

/aplavz in vzkliki Kralju in njegovim: Lisici, Oslu, Sovi in Slonu/

HIMNA */v ozadju/* ♪

34. prizor

priprava na odhod na piknik, zajci z ogledali

KRALJ LEV: Dovolj je tega! Spletke, lobiranje, lažni dogovori, slepe vojne napovedi, gluhi pogajalci, strah pred prijatelji ... Dovolj! Razglašam: Vojna vseh proti vsem!

NETOPIR: Da sodni dan! O očiščenje! Ooo!

SOVA: Kaj ne gremo na piknik?

OSEL: Kralj vsi so tu! Gremo?

KRALJ LEV: Da. Gremo. Permanentni piknik v naravi. Svež zrak, voda, gozd, savana ... Zdravo življenje!

/pridejo Zajci/

LISICA: Kaj pa vi zajci tule?

KRALJ LEV: Kaj je tole?

ZAJEC 1: Držimo vam ogledalo.

SOVA: No, to vidimo. Čemu?

ZAJEC 2: Da se zagledate.

ZAJEC 1: Da ne bi kaj spregledali.

KRALJ LEV: Da. */se ogleduje/* No dajte ga bolj k tlom, od spodaj zgledam veličasten!

ZAJEC 2: Že, že. Ampak vidi se vam – nerodno mi je! ... Vidi se vam spodnje perilo ...

KRALJ LEV: Zakaj zdaj odvrčate zrcalo?

ZAJEC 1: Naj vas vidijo še drugi!

KRALJ LEV: Zakaj pa?

ZAJEC 1: Ko v zrcalu uzrete ostale, so ti v njem uzrli vas. Pametni vlada z odsevi!

KRALJ LEV: Muš, tile niso neumni. Naj jih požrem?

OSEL: Morda še ne zdaj. Malo potrpljenja. Naj se jih lotijo najprej ministri.

KRALJ LEV: Velja!

35. prizor

/Intermezzo o rešitvi; Kralj Lev, Sova, Lisica/

SOVA: Kako ste se rešili?

KRALJ LEV: Slon je bil potreben ...

LISICA: Ne, zaljubljen.

KRALJ LEV: Obljubil sem mu, da bo imel v naravi prednost pri pitju vode.

OSEL: In?

KRALJ LEV: Pa je porušil rešetke in zdaj smo tu!

36. prizor Praznovanje, Odhod – piknik

OSEL: Edino ljudje se niso odzvali vašemu pozivu!

KRALJ LEV: To pomeni vojno!

SOVA: Ne, to pomeni poraz.

KRALJ LEV: Zakaj?

SOVA: Ker po vsaki vojni ostanejo le poraženci, reveži in sirote ter prgišče domišljavcev.

LISICA: Vsi so tu. Le ljudi ni.

KRALJ LEV: Ti so res najslabši – nimajo ne hitrosti, ne mišic, ne moči, ne zob, ne krempljev. Ti itak ne bodo preživeli. Pusti jih! Še več – kaznoval jih bom – pustim jim palačo.

OSEL: Njihovo nasilje se prične onkraj telesa.

LISICA: Me ne žremo duš.

KRALJ LEV: Res je. Sami so izbrali. Dal sem jim priliko.

MORALA: Kaj pa jaz?

LISICA: Ostani tu. Na zabavah samo zdravo delaš!

/odhajajo, ostane sama in ko pride človek po štirih, mu pomaga da se vzravna in – vrže kamen v publiko – sliši se razbijanje šipe/

Pojavi se napis:

Otroci moji, zdaj pa spat!

/vsi se sprehodijo po odru popevajoč/

Epilog – Šarlatani

/praznovanje, pokanje ognjemeta, pesem – poklon/

Tole je komedija nravi,
ki vas želi zabavati!
Saj kadar boljšega pač ni,
se z mamó svoje dece spi.
Pa saj si vedno vsak želi,
še mnogo več, kot se dobi.

Zato pa pridite še kdaj,
ko vas življenje vrže v kraj
in ko res čisto si na dnu,
takrat se spomni, da smo tu!
Še širno morje dno ima,
ponavljaj si nenéhoma.

Pa naj bom revež, kaj mi mar,
le da meni je denar!
Zato ne pozabite
in v denarnice sezite!

Vsi smo šarlatani
to zapojte z nami!
Kaj pravica? Kaj poštenje?
Važno nam je le življenje!
Saj ko nam gre za življenja,
vsak nazore sproti menja!

Vsi smo šarlatani
to zapojte z nami!
Vsi smo šarlatani!
Vsi smo šarlatani!

/Kôneç/

Še celotna deklaracija:

Poenostavljena oblika Splošne deklaracije pravic živega

Sprejela in razglasila jo je Generalna skupščina Združenih rastlin in živali (ZRIŽ), krajše Združenega bivajočega (ZB) ali popularno Združenje živega (ZŽ) na današnji dan z resolucijo številka 217 B (III).

Povzetek preambule

Generalna skupščina priznava, da so prirojeno dostojanstvo ter enake in neodtujljive pravice vseh članov skupnosti živega temelj svobode, pravičnosti in miru na svetu in vobče v vesolju. Pravice morajo biti zaščitene z močjo prava in pospeševati se mora razvoj prijateljskih odnosov med živečimi. Vrste in pasme ZB (Združenega bivajočega) so potrdila svojo vero v temeljne pravice ter dostojanstvo in vrednost bivanja nasploh in v posameznostih, v enakopravnost rastlin in živali in so odločila, da bodo podpirala napredek in ustvarjanje boljših življenjskih pogojev v večji svobodi. Prav tako so obljubile, da bodo pospeševala spoštovanje pravic in skupno razumevanje teh pravic in svoboščin.

Povzetek Splošne deklaracije pravic živega

1. Vsi, tako organizmi kot celice, so svobodni in z vsemi se mora enako ravnati.
2. Vsi so enaki ne glede na velikost, nukleus, prebavni trakt, hrbtenjačo, živčni sestav, intelekt, spol, vero, jezik in druge okoliščine.
3. Vse ima pravico do življenja, do prostosti in do varnosti.
4. Nihče nima pravice s čimerkoli ravnati kot s sužnjem niti nimaš ti pravice kogarkoli zasužnjiti.
5. Nihče te nima pravice raniti ali mučiti.
6. Zakon mora obravnavati vse enako.
7. Pred zakonom in pred sodiščem so vsi enaki.
8. V primeru nespoštovanja pravic ima vsak in vse pravico do pravne pomoči.
9. Nihče ne sme biti po krivem zaprt ali izgnan iz svojega biotopa.
10. Vse ima pravico do poštenega in javnega sodnega procesa.
11. Vse velja za nedolžno, dokler ni spoznano za krivo.
12. Vse ima pravico zaprositi za pomoč v primeru, ko se mu želi škodovati, toda nihče ne sme vstopiti tvoj brlog ali gnezdo, odpirati tvojih genskih struktur, motiti pri razmnoževanju ali nadlegovati tebe in tvoje družine brez utemeljenega razloga.

13. Vse ima pravico potovati po lastnih željah.

14. Vse ima pravico oditi v drug biotop in zaprositi za zaščito v primeru preganjanja ali nevarnosti preganjanja.

15. Vse ima pravico do evolucije. Nihče in nič nima pravice temu, ker si to želi, preprečiti spremembe biotopa in razvoja znotraj evolucije.

16. Vse ima pravico do sklenitve zvez in do ustanovitve družine v vseh mogočih oblikah.

17. Vse ima pravico do biotopa in do prehrane.

18. Vse ima pravico do svobodne odločitve glede prehranjevanja v vseh pogledih in do spremembe, če to želi.

19. Vse ima pravico izraziti svoje misli in namere ter sprejemati in širiti informacije.

20. Vse ima pravico do svobodnega in mirnega zbiranja in združevanja.

21. Vse ima pravico sodelovati pri izbiri predstavnikov ali pri opravljanju javnih zadev v svojem biotopu.

22. Vse ima pravico do varnosti in do priložnosti za razvoj svojih sposobnosti.

23. Vse ima pravico do poštenega plačila v varnem okolju. Vse se ima pravico pridružiti razredu, rodu, vrsti ali sindikatu.

24. Vse ima pravico do počitka in prostega časa.

25. Vse ima pravico do primerne življenjske ravni in do ustreznega ravnanja v primeru bolezni.

26. Vse ima pravico do igre, izobraževanja in izbire partnerjev.

27. Vse ima pravico udeleževati se kulturnega življenja svoje skupnosti in se v skladu s tradicijo in možnostim razmnoževati.

28. Vse mora spoštovati »red«, ki omogoča uresničevanje pravic in svoboščin te deklaracije.

29. Vse mora spoštovati pravice in svoboščine drugih, družbo in splošno blaginjo.

30. Nihče nima pravice razveljaviti katerokoli pravico in svoboščino te deklaracije.

Združene rastline in živali – ZRIŽ, krajše Združeno bivajoče (ZB) ali popularno Združeno živo (ZŽ).

Janija Kovačiča

ZÔON POLITIKON ANIMALIKON
(ζων πολιτικον ανιμαλικον)
Commedia dell'Arte Animale

Janija Kovačiča
Commedia Musicale dell'Arte Animale
ZÔON POLITIKON ANIMALIKON
(ζων πολιτικων ανιμαλικων)